

Răspuns la obrăznicii

VOCEA VÂLCII

Nu-i greu să ai tupeu

Normal 0 21 Normal 0 21

La redacție, pe adresa conducerii ziarului, a sosit o scrisoare semnată de doamna Simona Daniela Botez, funcționar superior la Consiliul Județean Vâlcea. Ea se vrea un drept la replică la articolul intitulat „Angajații CJ au averi impresionante”, scris de Olivia Pîrvu-Cârciu, publicat în ziarul nostru. Doamna în cauză a fost nominalizată printre oamenii avuți ai instituției, pentru că, după cum s-a „autodenunțat” pe Internet, are TREI case obișnuite și o locuință la bloc (două case în județul Olt, una în Rm. Vâlcea și apartamentul în București) și patru autoturisme de lux (BMW Golf – 2 bucăți, Renault Clio și Opel Frontera). Evident, la simpla citire a Declarației de avere, completată și postată pe Internet, la data de 11.06.2009, nu poți spune decât că funcționara aceasta este o femeie bogată, datorită soarta cu „un parc auto” (nu o întrebăm la ce i-or fi trebuind patru autoturisme, pentru că le deține legal și plătește impozite pentru ele), „case peste case” și un apartament în București (vișina de pe tort, nu?), la care am uitat să mai adăugăm două terenuri intravilane, bune de construit vile, în Rm. Vâlcea și în Slatina, și două terenuri agricole, în comuna Vlădești, vecină cu municipiul Rm. Vâlcea. Chiar dacă aceste terenuri sunt în indiviziune cu soțul său – Cosmin Botez, funcționara tot „avută” se poate numi, pentru că, nu-i așa?, familia este celula de bază a existenței sociale,

proprii și a societății. Iar, După cum se poate constata, doamna Botez co-există bine în societate, mai bine ca multe colege de-ale dumneaei, de la Consiliul Județean. Și, atunci, dragădoamnă, unde-i supărarea și ce aveți cu limba română de o siluiți în scrisoarea ce ne-ați adresat-o? De unde atâta tupeu de o insultați pe ziarista care v-a prezentat starea oficială de înavuțire, afirmând despre ea că „...numele ei nu merită a fi mintit”, că are „serioase lacune în stăpânirea sensului cuvintelor”, că a făcut o „glumă de prost-gust”, pentru ca, mai apoi, să cereți „să trecem peste știința de carte a autoarei” (apropo, dvs. câtă carte știți? Nu v-am întrebat câtă carte aveți, că, astăzi, diplomele-s cel mai ușor de obținut!), și că, pentru ziaristă „lectura unui text on-line este dificilă” Chiar așa? Nu avem timp să vă facem analiză pe textul scrisorii trimis la redacție, dar tot vă atenționăm asupra grafiei din declarația de avere și vedeți ce ați scris despre soțul dvs., cu referire la locul dumnealui de muncă. „Parcul” nu se aseamăna cu „porcul”...

„Și asta nu e tot”

Propoziția din intertitlu se poate vedea în scrisoarea pe care am primit-o la redacție și, parcă, gura păcătosului adevăr grăiește. Nu e tot ce vrea revoltata funcționară să ne transmită. „Revoltata” doamnă, supusă unor furii că rora nu le cunoaștem etiologia, confirmă și nu infirmă ce a scris ziarista despre averea dumneaei: „Alte afirmații neadevărate sunt că aș deține o jumătate dintr-o casă construită în Vlădești (scuze, doamnă, casa nu este în Vlădești, ci mai încoace, mai aproape de kilometrul zero al municipiului Rm. Vâlcea, pe str. Știrbei Vodă nr. 49 – n.r.), iar apartamentul din București este, de fapt, „o amărâtă de garsonieră de 27 m.p., moștenită de soț”. Apoi, dragădoamnă, dacă un spațiu de locuit în Capitală, apreciat și scris cu mânuța dumată în declarația de avere ca valorând 548 miliarde lei este „o amărâtă de garsonieră”, știți câți români trăiesc din salariul minim pe economie și în case insalubre? De ce nu o dați de pomană unor amărâți? că și așa este „amărâtă”. Să fim serioși. V-ați vrut spirituală și caustică, dar nu v-a ieșit. Împreună vedem același „film”, numai că dumneavoastră vreți să nu se știe că aveți locurile în lojă, în zona boierească și nu la stal II, precum colegele de la Consiliul Județean. Cât privește cele patru autoturisme de lux, confirmați chiar dvs. (în declarație, dar și în scrisoare) că ele există și, în atare situație, ce mai contează anul de fabricație? Vă plimbați, pe drumurile lumii, la volan sau în dreapta șoferului, cu anii lor de fabricație sau cu motoarele puternice pe care le au? Și de ce insultați mesajul articolului nostru care vă recopiază bogăția familială, folosind sintagma „sensul mizerabil folosit de autoare”, sens dat existenței garajului de autoturisme ce-l aveți? Ideea la care vă referiți nu este mizerabilă, face parte din jocul democrației, întărind transparența la care sunteți obligată, ca persoană publică, din forul administrației publice județene. Exprimarea nefericită, ce ați folosit-o insultător, ne duce la gândul dacă a făcut bine sau nu regimul Ceaușescu, alfabetizând mai pe toată lumea. Pe fundamentul acesta (binefăcător) unii nu au reușit să-și clădească o cultură generală serioasă, să-și formeze spiritualitate și să capete umor. Iar ca să nu vă mai supărați pe autoarea articolului, aflați că sensul de a „trage cu urechea” –

pentru termenul de „auditor”, nu l-a impus ea în text, ci redactorul șef, ca o sfidare a noilor termeni post-decembriști, necunoscuți în DEX. Ca neologisme, lături de „auditor” – sensul (nou) de persoană care face „audit” pentru activitățile desfășurate în instituțiile și societățile comerciale (în DEX – „auditor” înseamnă „ascultător”), mai apar „rezolvitori”, „aparținători” etc., iar pe seama lor, noi, cei pentru care cuvintele sunt materia primă profesională, mai facem, din când în când și câte o glumă. Haz de necaz! Așa că , deh, cultura generală bogată este de vină, doamnă, dar și tupeul și obrăznicia noastră de a deconspira averile funcționarilor publici ce ascund și nu știu de ce ascund ce au câștigat prin muncă cinstită Sau este vorba de sutele de milioane de lei pe care le primesc, exagerat, „auditorii” din Consiliul Județean, de la primăriile auditate?

că tre ,

Vocea Vâlcii

În atenția domnului Redactor Șef :

Mănumesc Simona Daniela Botez, funcționar public la Consiliul Județean Vâlcea din anul 2008.

În virtutea dreptului la replică , vă rog să publicați următoarele:

În data de 27 iulie a.c., în ziarul Vocea Vâlcii au apărut mai multe afirmații privind persoana mea, în tendențiosul articol numit „Angajații CJ au averi impresionante”, afirmații care pot fi catalogate în mai multe feluri și anume :

- afirmații neadevărate;
- afirmații trunchiate sau o combinație a celor două .

O analiză în detaliu a textului angajatei d-voastră, al cărei nume nu merită a fi menționat, relevă următoarele:

Încă de la început este de observat că autoarea are serioase lacune în stăpânirea sensului cuvintelor, ea neștiind nici măcar ce înseamnă auditor (adică , „trage cu urechea?”) – sau, dacă presupusa explicație din paranteză s-a vrut a fi o nevinovată glumă, atunci ea e o glumă de prost-gust, cu trimitere expresă la termenul calomnie! Dar, să trecem peste știința de carte a autoarei și să revenim la declarația mea de avere, postată pe site-ul C.J. Vâlcea. La capitolul afirmații neadevărate din articol, trebuia menționat că terenul intravilan din județul Olt aparține soțului meu, dobândit anterior căsătoriei, așa cum este precizat în declarația respectivă. Se pare însă că și lectura unui text on-line este dificilă, altfel nu pot considera că autoarea este de rea-credință.

„Și asta nu e tot.”

Alte afirmații neadevărate sunt că aș deține o jumătate dintr-o casă construită în Vlădești, dar și dintr-un apartament situat în București. (Casa din Vlădești este o altă condamnabilă invenție a autoarei, iar apartamentul din București este de fapt o amărâtă de garsonieră de 27 mp, moștenită de soț.).

Și ajungem la „parcul auto format din mașini scumpe ” .

Autoarea „uită” să menționeze anii de fabricație ai mașinilor, fiindcă , dacă ar fi făcut asta, articolul nu mai avea sensul mizerabil dorit de autoare ; fac eu însă precizările necesare, pentru a se cunoaște adevărul :

- Golf 4 – an fabricație 2001, cumpărat în anul 2005
- Golf 3 – an fabricație 1994, cumpărat cu 1000 Euro, în anul 2008
- Renault Clio – an fabricație 1995, cumpărat cu 500 Euro, în anul 2008
- Opel Frontera – an fabricație 1994, cumpărat din Germania pentru părinții mei, dar cu banii lor (1500 Euro), însă înmatriculat pe numele meu la cumpărare.

În speranța că veți publica acest drept la replică , După toate regulile acestei obligații care vă revine, vă mulțumesc.